

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208855
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120208855.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného advokátom: JUDr. Pavol Pospěcha, so sídlom Senec, Lichnerova 23, proti žalovanému: G. C., nar. XX.X.XXXX, adresa Q., o zaplatenie 2.603,77 Eur istiny a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 11Csp/61/2020-54 zo dňa 8.4.2021 - proti zamietajúcemu výroku II. a výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 163,26 eura zastavuje.

II. Vo zvyšku sa žaloba **zamieta.**

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **nepriznáva.**

2. Rozhodnutie vo výroku I., ktorým bolo konanie čiastočne zastavené prvoinštančný súd odôvodnil tým, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 163,26 Eur späť a preto súd v súlade s ust. § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP v uvedenej časti konanie zastavil s tým, že nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu žaloby, pretože k nemu došlo ešte pred prvým pojednávaním.

3. Pri meritórnom rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo skutkového stavu, ako ho mal za preukázaný z vykonaného dokazovania, keď ustálil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 22.06.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500193211, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.800,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 48-ich mesačných splátkach vo výške 52,91 eura (37,50 eura splátka istiny a 15,41 eura splátka úroku) so splatnosťou k 22. dňu v mesiaci počínajúc 22.07.2017, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 18,04%, s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola vo výške 2.539,68 eura. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 19,53% a priemerná RPMN vo výške 14,84%. Žalovaný zmluvou pristúpil k poisteniu schopnosti splácať úver a zaviazal sa, že bude veriteľovi za dobu trvania poistenia platiť náhradu poistného vo výške 23,40 eura mesačne so splatnosťou k 22. dňu v mesiaci počínajúc 22.07.2017. Vychádzajúc z výpisu z účtu žalobcu bola žalovanému titulom úveru vyplatená suma 1.800,- eur, pričom

podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu a prehľadu platieb zaplatil žalovaný z poskytnutého úveru celkom sumu 76,31 eura, a to dňa 10.07.2017. Oznámením o zosplatnení zo dňa 05.11.2017 žalobca úver pre omeškanie žalovaného so splátkami č. 2, 3, 4 predčasne zosplatnil, ktoré oznámenie bolo podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu doručené žalovanému dňa 29.11.2017.

4. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe ust. § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 103, § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len OZ), § 497, § 499, § 502 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj len ObZ), § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj len ZoSÚ).

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 54a OZ povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 54a OZ bola zavedená zákonom č. 343/2018 Z.z. s účinnosťou od 05.12.2018, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave bolo prijaté prechodné ustanovenie § 879v OZ, v zmysle ktorého konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov. Keďže tu prebiehajúce konanie začalo až po účinnosti zákona č. 343/2018 Z.z., bolo potrebné aplikovať predmetné ustanovenie § 54a OZ, a preto sa súd zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku.

6. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ). Veriteľ s dlžníkom sa môžu v zmysle § 565 OZ dohodnúť, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok), ktoré právo môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína v takom prípade plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

7. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, pričom strata výhody splátok je podmienená tým, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu a strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa, ktorý môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, keď zároveň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky.

8. V konaní nebolo sporným, že žalobca ako veriteľ listom zo dňa 05.11.2017, doručeným žalovanému dňa 29.11.2017 (ktoré skutkové tvrdenie žalobcu žalovaný nepoprel, a preto je nesporným), vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Účastníci zmluvy sa dohodli o možnosti veriteľa predčasne zosplatniť celú pohľadávku v čl. 10. ods. 10.1. zmluvy. Podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu bol žalovaný do zosplatnenia úveru listom zo dňa 05.11.2017 v omeškaní so splátkami č. 2 (splatná dňa 22.08.2017), č. 3 (splatná dňa 22.09.2017), č. 4 (splatná dňa 22.10.2017). Predčasnú splatnosť úveru vyvolal žalobca listom zo dňa 05.11.2017, doručeným žalovanému dňa 29.11.2017, pričom k uplatneniu práva predčasného zosplatnenia došlo uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia (na ktorú skutočnosť žalobca žalovaného v liste upozornil), t.j. dňa 15.12.2017. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ku dňu 15.12.2017 bola teda splnená podmienka, že uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, a to splátky splatnej dňa 22.08.2017. S poukazom na uvedené došlo k účinnému zosplatneniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ.

9. Prvoinštančný súd pokračoval, že keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, t.j. od 22. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na mimoriadne zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby, konkrétne splátka splatná dňa 22.10.2017 a splátky splatné pred touto splátkou. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť

premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 22.10.2017 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. V prípade ostatných splátok platí, že premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plyní nie od mimoriadneho zosplatnenia, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie úveru (§ 103 OZ). V prejednávanej veci žalobca ako veriteľ zosplatnil úver kvôli nezaplateniu splátky č. 2. splatnej dňa 22.08.2017, ako to vyplýva aj z listu zo dňa 05.11.2017. Od splatnosti splátky splatnej dňa 22.08.2017 potom začala plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 22.08.2020.

10. Žalobca podal žalobu na súde dňa 21.11.2020, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej doby v prípade splátok splatných pred mimoriadnym zosplatnením, ako aj v prípade celého zvyšku zosplatneného dlhu. Keďže súd bol v zmysle § 54a OZ povinný z úradnej povinnosti prihliadať na nemožnosť vymáhať premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy, prvoinštančný súd na uvedené prihliadol a z dôvodu premlčania nároku žalobcu vo výroku II. rozsudku žalobu zamietol. Ako v prípade istiny, tak v prípade poplatkov za poistenie, bola žaloba podaná po uplynutí premlčacej doby, keďže poplatky za poistenie boli splatné v rovnakom termíne ako splátky istiny. Za premlčané považoval súd aj uplatnené zmluvné úroky a úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

11. K výkladu ustanovenia § 103 OZ prvoinštančný súd dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. ... Vzhľadom na uvedené, bolo treba premlčanie žalobou uplatneného dlhu posudzovať v dvoch režimoch; pred zosplatnením uplynuté splátky každú osobitne odo dňa jej splatnosti a zvyšok dlhu, ktorý mal byť uhradený budúcimi splátkami odo dňa splatnosti tej, pre ktorú veriteľ uplatnil stratu splátok. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou odvolateľa, že premlčanie zosplatneného celého úveru (splátky splatné 20.10.2013 a nasl.) mal okresný súd posúdiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže v takom prípade, je potrebné aplikovať § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka“. Obdobne súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoCsp/2/2020-91 zo dňa 25.11.2020, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné vyčakať tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 O. z. pred uplatnením nároku na zosplatnenie celej pohľadávky podľa § 565 O. z., čo znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa.“

12. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca zaviniel zastavenie konania v časti príslušenstva vo výške 163,26 eura a zároveň bol vo zvyšnej časti žaloby neúspešný, z čoho vyplýva plný úspech žalovaného. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%. Súd však žalovanému s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 CSP nárok na náhradu trov konania vo výroku III. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

13. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd rozhodnutie v napádanej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu pôvodného návrhu a žalovaného zaviazal na povinnosť náhrady trov konania žalobcu.

14. Namietal, že rozhodnutie je založené na nesprávnych skutkových záveroch a nesprávnom právnom posúdení, keď súd pri určení začiatku premlčacej lehoty nevychádzal z relevantnej právnej úpravy a preto dospel k nesprávnej závere o určení toho, kedy začala plynúť premlčacia lehota. Súd prvej inštancie uviedol, že premlčacia lehota v danom prípade začne plynúť skôr, ako nastane zročnosť celého zosplatneného dlhu. Premlčanie pritom nikdy nezačne plynúť skôr ako je možné uplatniť právo na súde prvýkrát, čo je možné až vtedy, keď je dlh zosplatnený a nebol splnený v lehote určenej na

jeho zaplatenie. Prijatie záverov súdu znamená, že premlčacia doba začne plynúť skôr, ako sa táto pohľadávka stane v celom rozsahu splatnou. Pohľadávku tak síce veriteľ ešte nemôže žalovať na súde, no premlčacia doba ohľadne nej už plynie, čo odporuje § 101 OZ. Následne odvolateľ poukázal na znenie ust. § 53 ods. 9 a § 103 ods. 2 OZ ako aj na dôvodovú správu k § 53 ods. 9 doplnenému zák. č. 379/2008 Z.z. Pokračoval, že v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ nedochádza automaticky k zročnosti celého dlhu v deň omeškania splátky. Nie je možné vychádzať z toho, že zosplatnenie dlhu sa riadi inou logikou ako začiatok premlčania. Premlčacia doba a jej začatie predpokladá, že dlh je zročný a má byť uhradený v konkrétny deň. Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, ktorý by mohol platiť len pre prípady, v ktorých sa § 53 ods. 9 OZ neaplikuje, teda pre nespotebitelské vzťahy. V prejednávanej veci zročnosť dlhu nastala až dňom, v ktorý boli splnené ďalšie dve podmienky - uplynutie lehoty 15 dní od notifikácie dlžníka na uplatnenie tohto práva pri omeškaní s úhradou splátok a súčasne uplynutie najskôr troch mesiacov od zročnosti príslušnej splátky. V prejednávanej veci to znamenalo, že k zročnosti celého dlhu nemohlo dôjsť dňa 22.8.2017, ale 17.12.2017, kedy došlo k zročnosti celého dlhu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní nepostupoval podľa § 53 ods. 9 OZ, toto ustanovenie nezohľadnil, a preto jeho závery o premlčaní sú nesprávne. Na posúdenie otázky premlčania nevzal do úvahy všetky relevantné právne normy a v dôsledku toho dospel k nesprávnym právnym záverom. Neuhradením splátky č. 2 nemohlo dôjsť k zročnosti celého dlhu. Žaloba teda bola súdu doručená v čase, kedy premlčacia lehota ešte neuplynula. Vzhľadom na uvedené žalobca napáda, že rozhodnutie je založené na nesprávnych skutkových a právnych záveroch. Odvolanie voči výroku o náhrade trov konania podáva z dôvodu, že ide o závislý výrok rozhodnutia vo veci samej.

15. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní skutkovej a právnej stránky rozhodnutia dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu je v celom rozsahu vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalobcom, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, v dôsledku čoho s použitím § 54a OZ ho nebolo možné vymáhať a ani súdom priznať, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom nespät'vzatom rozsahu (výrok II.).

18. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd s prihliadnutím na uplatnenú odvolaciu argumentáciu nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo od právnych záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutej časti rozhodnutia dopríňa iba nasledovné:

19. Dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie bolo preukázaným a v tomto štádiu konania nesporným, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom, ako dodávateľom a žalovaným, ako spotrebiteľom, bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.800,-

Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v dohodnutých mesačných splátkach a termínoch spolu s príslušenstvom. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úveru uhradil len 76,31 Eur dňa 10.7.2017. Oznamením o zosplatnení zo dňa 5.11.2011, ktoré podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu bolo doručené žalovanému dňa 29.11.2017, žalobca úver pre omeškanie žalovaného so splátkami č. 2, 3, 4 predčasne zosplatnil, na ktorej možnosti sa účastníci dohodli v čl. 10. ods. 10.1 zmluvy. Žalovaný bol do zosplatnenia v omeškaní so splátkami č. 2 (splatná 22.8.2017), č. 3 (splatná 22.9.2017), č. 4 (splatná 22.10.2017). Predčasnú splatnosť úveru vyvolal žalobca listom zo dňa 5.11.2017, doručeným žalovanému 29.11.2017, v lehote 15 dní od doručenia oznámenia, teda ku dňu 15.12.2017. Keďže ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti k 15.12.2017, ako správne skonštatoval prvoinštančný súd, bola splnená podmienka, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením pohľadávky, a to splátky splatnej 22.8.2017, došlo k účinnému zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

20. Súd prvej inštancie tiež správne ustálil, že pokiaľ išlo o splátky z doby pred zročnosťou nesplnenej splátky, ktorá založila predčasné zosplatnenie úveru, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, bez ohľadu na mimoriadne zosplatnenie úveru, keďže vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemôže spôsobiť neskoršiu splatnosť, už predtým splatných pohľadávok. V prípade splátok splatných dňa 22.10.2017 a skôr bola teda žaloba podaná (21.11.2020) až po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. V prípade ostatných splátok potom s poukazom na § 103 OZ platí, že premlčacia doba zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné zosplatnenie úveru. Keďže v danej veci žalobca zosplatnil úver kvôli nezaplateniu splátky č. 2 splatnej dňa 22.8.2017, od tohto dátumu začala potom plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu žalovaného, ktorá uplynula 22.8.2020. Pretože žalobca podal žalobu na súde až dňa 21.11.2020, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty v prípade splátok pred mimoriadnym zosplatnením, ako aj v prípade celého zvyšku zosplatneného dlhu, a v zmysle § 54a OZ bol súd povinný z úradnej povinnosti prihliadať na nemožnosť vymáhať premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo potom nevyhnutným žalobu (v nezastavenej časti) v dôsledku premlčania celej uplatnenej pohľadávky zamietnuť, čo sa týka aj príslušenstva pohľadávky, ktoré sleduje jej osud (§ 121 ods. 3 OZ).

21. Je pravdou, že nevyhnutnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyčakať tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ pred uplatnením nároku na zosplatnenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa.

22. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako v napadnutom rozsahu vo výrokoch II. a III. vecne správny, včítane závislého a správneho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím ust. § 387 CSP potvrdil.

23. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

24. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

28. Občianskoprávne kolégium NS SR v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. Odvolací súd hoci úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s odkazom aj na záver uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015 podľa ktorého ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná.

29. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).